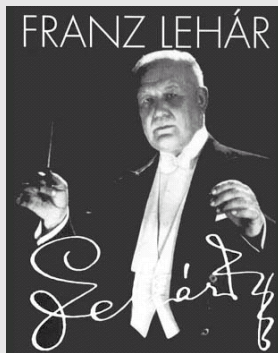

Hoge Raad, 6 mei 1938, Léhar v Verbeek

AUTEURSECHT

Openbaarmaking radio-uitzending in café

- [Dat Verbeek door in zijn voor het publiek toegankelijke localiteit een radio-ontvangtoestel met luidspreker in werking te stellen met het gevolg, dat daar toen ten gehore kwam het meergemelde muziekwerk van Lehar, dit werk in het openbaar ten gehore heeft gebracht en dus heeft uitgevoerd in den zin van art. 12 der Auteurswet 1912;](#)

dat hieraan niet in den weg staat, dat Verbeek het werk als voormeld slechts ten gehore kon brengen, omdat het werd uitgevoerd voor de microfoon van een radiostation en dit daarom geacht moet worden het werk door uitzending openbaar te maken, omdat die uitzending een ieder in de gelegenheid stelde om het werk door middel van een daartoe geschikt toestel ten gehore te brengen;

dat indien, gelijk hier, dit laatste geschiedt in het openbaar, niet slechts de tekst der Auteurswet 1912 maar ook haar strekking medebrengt, dat zoodanig uitvoeren voorbehouden blijft aan hem, die het auteursrecht op het werk heeft, ook wanneer de radio-uitzending met zijn bewilliging plaats vindt, omdat deze bewilliging niet omvat, althans niet behoeft te omvatten bewilliging voor derden om door middel van het ontvangtoestel het werk ten gehore van het publiek te brengen: dat het middel dus gegrond is;

Vindplaatsen: NJ 1938, 635

Hoge Raad, 6 mei 1938

(Feith, van Gelein Vtringa, Kirberger, Fick, Nypels)

[...]

Frans Léhar, componist, wonende te Weenen, eischer tot cassatie van het op 14 April 1937 door de Arr.-Rechtbank te Rotterdam tusschen partijen gewezen vonnis, advocaat F. J. de Jong, tegen:

[...] Verbeek, wonende te Rotterdam, verweerder in cassatie, advocaat Mr. F. M. Westerouen van Meeteren; gepleit door Mr. E. J. Egberts.

[...]

Overwegende dat uit het bestreden vonnis, voorzoover thans van belang, blijkt:

Dat partij Lehar bij inleidende dagvaarding voor het Kantongerecht te Rotterdam een vordering tot

schadevergoeding van ten hoogste f 200 heeft ingesteld wegens inbreuk op het auteursrecht van het muziekstuk “De Tsarewitsj”, daartoe in hoofdzaak stellende:

Dat Verbeek, althans een of meer personen, voor wier daden hij aansprakelijk is op 11 september 1935 het in zijn café aanwezige en onder zijn macht staande radio-ontvangtoestel heeft aangesloten aan het elektrische net en, na te hebben ingeschakeld, heeft afgestemd en afgestemd gelaten op het radiostation Hilversum, dat toen een uitzending gaf, waardoor het bovenvermelde stuk door middel van den aanwezigen luidspreker ten gehore werd gebracht voor het toen in het café aanwezige publiek;

dat de Kantonrechter, van oordeel dat deze handelingen niet opleveren inbreuk op het auteursrecht van Lehar, de vordering bij vonnis van 14 Februari 1936 heeft ontzegd;

dat de Rechtbank, op het door Lehar ingesteld hoger beroep, dit vonnis heeft bevestigd na onder meer overwogen te hebben:

dat “geïntimeerde of de bij dagvaarding bedoelde personen door de daar omschreven handelingen het muziekstuk “De Tsarewitsj” niet hebben uitgevoerd of openbaar gemaakt in den zin van de Auteurswet 1912;

“dat de openbare uitvoering van dat muziekstuk op 11 september 1935 niet heeft plaatsgehadt in het vermelde door geïntimeerde geëxploiteerd café te Rotterdam, maar geschiedde door het orkest, dat het stuk “verklankte” en het zendstation Hilversum, dat in staat gesteld was die verklanking uit te zenden en ze ook uitzond;

“dat geïntimeerde en de vermelde persoon of personen die uitvoering niet konden doen of deden en zij slechts het in het café aanwezige publiek de uitvoering konden doen hooren, waarmee het doel van de uitvoering werd bereikt;

“dat het feit, dat een caféhouder die een radiotoestel in zijn café in werking brengt geacht kan worden aldus rechtstreeks muziek teweeg te brengen in den zin van een politieverordening, die het muziek maken in koffiehuizen verbiedt, geen steun geeft steun aan de stelling , dat die caféhouder aldus het muziekstuk, dat uit de luidspreker zou klinken, uitvoert;”

Overwegende dat Lehar tegen deze uitspraak het volgende middel van cassatie aanvoert:

[...]

Overwegende daaromtrent:

Dat Verbeek door in zijn voor het publiek toegankelijke localiteit een radio-ontvangtoestel met luidspreker in werking te stellen met het gevolg, dat daar toen ten gehore kwam het meergemelde muziekwerk van Lehar, dit werk in het openbaar ten gehore heeft gebracht en dus heeft uitgevoerd in den zin van art. 12 der Auteurswet 1912;

dat hieraan niet in den weg staat, dat Verbeek het werk als voormeld slechts ten gehore kon brengen, omdat het werd uitgevoerd voor de microfoon van een radiostation en dit daarom geacht moet worden het werk door uitzending openbaar te maken, omdat die uitzending een ieder in de gelegenheid stelde om het

werk door middel van een daartoe geschikt toestel ten gehoor te brengen;

dat indien, gelijk hier, dit laatste geschiedt in het openbaar, niet slechts de tekst der Auteurswet 1912 maar ook haar strekking medebrenge, dat zoodanig uitvoeren voorbehouden blijft aan hem, die het auteursrecht op het werk heeft, ook wanneer de radio-uitzending met zijn bewilliging plaats vindt, omdat deze bewilliging niet omvat, althans niet behoeft te omvatten bewilliging voor derden om door middel van het ontvangtoestel het werk ten gehoor van het publiek te brengen: dat het middel dus gegrond is;

Vernietigt het bestreden vonnis;

Verwijst het geding naar de Arr.-Rechtbank te Rotterdam ten einde met inachtneming van dit arrest de zaak verder te behandelen en te beslissen;